

Landskap: *Småland* Upptecknat av: *Jan Öjvind Swahn*
 Härad: Adress:
 Socken: *Växjö stad* Berättat av: *Målaremäst. K.G. Pettersson*
 Uppteckningsår: *1944* Född år i *Växjö*

Norr & Väster	1	Årsgång	27
Rackarebacken, rackare	2	Kolerasägen	28
Staglabacken	3	Spökhistoria	29
Galgbacken	3	Spökhistoria	30
Gällaremarias avrättning	3	Gäst och blystöpning	30
Pottetorpa here	4	Vädersol	31
Hantverkare	7	Valborsmässoeld	32
Gesäller och lärlingar	7	"Respass" dymmelonsdag	33
Båtsmansbacken	9	"Palmer"	34
Yxa i grunden	10	Lärlingar	35
Eigenare	11	Jullimpa	36
Vandrande gesäller	12	julöl	36
Gårdfarihandlare	13	Juläpple på juldagen	36
Slagsmål	14	Julbord	36
Räspår och pesar	14	Julhögar	36
Krogar och värdshus	14	Halmkrona vid jul	36
Sägen om kyrkan	16	Julgran	36
Skendöd biskop	17	Torggran	36
Inskription på kyrkan	18	Julkärve	36
Ljuskronas tillkomst	19	Julotta, de dödas	37
Pestgrav	19	Gravsmäckning	37
Helande källa	20	Gästfrihet vid jul	37
Nordrinnande bäck	21	Nyårsfirande	39
Sägen om Gunnar Gröpe	22	Tyodor	40
Sägner om Tjuraby och Musön	23	Barn sjunger i julhelgen	41
Sigfridskällan	24	Tjugondan	42
Underjordisk älv	25	Kyndelsmäss	43
Sägen om Gunnar Gröpe och ett		Lillejulafton	43
troll, samt ätterna Trolle & Ulf-		Lindar som "Vårdträd"	44
sparre	26		

ACC. N:R M. 9481:7

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Norr och Väster.

Norr var en stadsdel, en förstad kring den norra infartsvägen, som ej just hade så gott anseende. Husen var ena riktiga ruckel, men bostäderna där var billiga och där samlades allehanda tvetydiga personer. Folk med anseende ville ej bo på norr. Väster däremot hade ett något bättre anseende.

ACC. N:R M. 9481:2.

2
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Rackarebacken.

Rackarebacken, där västra skolan ligger, där låg en lagård där de flådde och sköt hästar. Den var öde men hade förr använts till åkrarna därikring. De var förresten Isak Jonssons. Rackarna drog ut djurena dit, och sen fick samhället därövanför namn efter dem. Den platsen anvisades åt dem och de var mest löst folk.

ACC. N:R M. 9481:3.

3

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Staglabacken och Gällare-Maria. Galgbacken.

På norr längst upp låg galgbacken. Den hade förut legat på Staglabacken.

Min mor berättade för mej att min morfar hade sett en avrättning där. Det var nämligen när de tog livet av en kvinna som kallades för Gällare-Maria. Först tog de armen, och då reste hon sej upp, men bödeln tvingade ner henne igen och kapade skallen. Det var nog nån gång på femtitalet. Min morfar brukade tala om det.

ACC. N:R M. 9481:4

4
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Pottetorpa Here.

En annan var Pottetorpa Here. En gång skulle han dra krok med en bokhållare här i trkatan, och min morfar var med då också förresten. Men de skulle dra i var sin ända av en ygla, och bokhållaren fäste i smyg sin ände av yglan i disken med en spik. Men Pottetorpa Here han var en sån bjässe att han drog loss hele disken från sin plats och vann naturligtvis. De hade slagit vad om en tunna mjöl om vem som var starkast, och nu fick han den tunnan, som vadet gällde. Emellertid ville de inte gärna lämna ut mjölet, och först sedan han lovat att bära det ända hem till sin stuga som låg långt från Växjö, fick han det. Men då hade bokhållaren i smyg stoppat dit en tiepundsvikt, och i smyg följde sen han och ett par till efter Pottetorpa Here, när han begav sig på hemvägen. Han gick stadigt på och verkade som om han burit på dun i stället för på mjöl och järn. Men efter en kvarts mils väg så stannade han och böjde sig ned

ACC. N:R M. 9481: 37

5
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

och begynte plocka lingon där vid vägkanten, fortfarande utan att ens ställa från sig säcken ett slag. Men då gick morfar hem, så hur det sen gick vet jag inte.

Pottetorpa Here lyfter lagården.

En gång hade lagårn satt sej litet i ena hörnet för Pottetorpa Heres far. Heren var då ganska liten och såg väl inte så mycket ut för världen, men han tog å alla fall tag i hörnet på lagårn, lyfte upp hela huset med ett ryck och ropade på fadern att han skulle skynda sig att komma och palla under med en sten i det uppkomna tomrummet.

ACC. N:R M. 9481 6.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Pottetorpa Here och drängarna.

Pottetorpa Here gjorde en gång dagsverke på gården - han var ju torpare - och då var det en del drängar som skämtade och drev gäck med honom. Då blev han litet arg, och tog en tvebetsvagn, en vanlig arbetsvagn, och höll den i tistelstängen och slängde den omkring sig, och då blev de alla så rädda att de försvann.

Pottetorpa Here och lasset.

Pottetorpa Here var en gång ute och körde sten med sina två kor. Emellertid så lassade han på för stort lass, och hans två klena dragare kunde inte rubba det ur stället. Då blev han så arg över kornas oförmåga att han först slog ryggen av den ena kon i ilskan och sen löste den andra och drog hem med lasset själv.

Men min morfar visste ännu fler historier om Pottetorpa Here.

ACC. N:R M. 9481:7.

7
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Hantverkarna.

Hantverkarna var spridda över nästan hela staden, och bland dem fanns det många intressanta figurer. De levde även i övergången efter skråtiden kvar i dennas ande, ända till dess kollektivavtalen började. Lärlingar och gesäller var liksom medlemmar i mästares familj, hade gesällkamrar, åt där, och för det mesta hade mästarna en eller två gesäller, samt tre till fyra lärpojkar. En del hade förstås mera, och efter det att järnvägen tillkommit ökades antalet hos många. Målaremästare Hellgren, som titulerades Professorn, mest som erkännelse, och som hade målat sitt självporträtt som mästarprov, han höll sig med en 20 - 22 gesäller, och hade därmed den största rörelsen någon gång på femti-sextitalen. När alla de skulle ha mat på en gång vill jag lova att det var besvärligt. Han var en pampig herre, som red till arbetsplatserna och höll kolossalt på sin värdighet, men gesällerna, åtminstone de som höll litet på sig, visste även att uppträda med en viss pondus. Det såg man minsann när de spats-

ACC. N:R M. 9481:8.

rade på promenad på Kungsgatan om söndagarna, för då var de klädda i jaquette och stormhattar. Och hantverksmästarna gick till kyrkan efter frukosten på söndag, iförda fina kläder, och hade hela familjen med sig. De satt vid stora gången, ungesfär i mitten och så neråt alltefter anseende och förmögenhet, och jag tror att bänkindelningen var inrättad efter gårdarna.

8
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1000000000

var ett st

många tvet

Båtsmansbacken.

Det var ett ställe där de höll båtsmän förr, och där bodde
det många tvetydiga och lösa personer. Både män och kvin-
nor. Det ansågs vara en skum vrå.

ACC. N:R

M. 9481:9.

9
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9481:10.

10

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Yxa inslagen i grunden till ett hus.

Syllarna i båtsmanshusen brukar alltid vara gjorda i eke, och när jag var med vid en renovering i en sådan stuga, så satt där en yxa islagen i en av dem, islagen med eggen i, för båtsmännen de var så skrockfulla, se. Den satt vill jag minnas på framsidan där dörren varit, inslagen från insidan och syntes när de bröt upp golvet där för att lägga in ett nytt.

ACC. N:R M. 9481: //

//
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Zigenare.

Zigenare fick hållas här ute i Västra Mark, och dit kom det också ganska ofta hela karavaner, men så en gång när jag var mycket liten så gick det privilegiet förlorat för dem. Då släppte de nämligen hästar på bete i stadens marker, och dessa hoppade över stängslen och in på järnvägens område och där blev de överkörda och jag minns att de kom in till min far och beklagade sig, ty han var skogvaktare och arbetsförman. Och sen förlorade de rätten att slå läger inom stan.

Vandrande gesäller.

Vandrande gesäller kunde taga in på gästgivaregården, men mestadels inhystes de på gesällkamrarna hos de enskilda mästarna, där de alltid hade en särskild luffaresäng stående. Men nere vid Sandgårdsgatan fanns det eljes de som "hade resande", där de fick rum för en billig penning. Då kom ofta hela karavander av luffare, och de hade alltid med sig litet nyheter och en del kunde vara ganska skickliga i många stycken. En del yrkesluffare hade så att säga bestämda turer. En gammal konstförvant och typograf Öhrquist brukade komma och ligga i vår lada, och han hade med sig karameller och talade om vad han hade varit ute för, men sen när han hade gått ett par rundor till alla sina yrkesbröder och skattat dem, så "reste" han igen, det vill säga, han gick. Di sade emellertid alltid att de reste.

ACC. N:R M. 9481:13.

13

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Gårdfarihandlare.

Gårdfarihandlare fanns det då ganska gott om, och en del bodde så till sägandes stationerade på norr, men de flesta gjorde resor ute på landsbygden. De kom alltid med en del tyger och hemslöjd, och hade en liten sortering med sig.

Slagsmål, krogar och näringsställen.

Slagsmål var vanliga, och det var riktigt festligt när man fick ge sej ut till att slåss på lördagarna, ja det var ett högt skattat folknöje. Spriten var ju på den tiden billig och därtill lätt att få tag på. Tidigare slogs gesällerna med läroverksungdomarna, och de båda grupperna brukade etablera veritabla krig i de skumma avkrokarna i esplanaderna. De olika lägren samlades då i gathörnen, och när de blivit många nog på var sida för att det skulle kunna gå riktigt livligt till, och sen sökte de kontakt med varandra och så var slagsmålet i gång. Läroverksungdomarna kallades för raspar och när de hade läst läxorna så skulle de ut och friska upp sej ett slag med ett slagsmål. Det var ju ett billigt nöje.

Här var emellertid en okristlig massa värdshus, och där kunde man också spela på kugelbanor sedan man tagit sig en sup och en smörgås. Det fanns till exempel Hovsberg, och där

ACC. N:R M. 9481: 15

15
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

var de så sjangtila att det gick en charaband där gästerna kunde få åka gratis ut till värdshuset. Det var vidare Ringsberg, där det nu är seminarium, vidare skärvet, och längre ut från stan Evedal. En annan känd krog var Svanbergs bakom residenset, Svenssons krog vid Teatertorget, på Västergatan, inte att förglömma. Dessutom fanns det en del bierhallar, till exempel Hagmans vid Kungsgatan på västra sidan, där fick de också servera sprit, vidare Petterssons vid Klostergatan. Ett annat ställe slutligen var ett hotell i samma gård som Hagmans. Jo, så hade vi en krog på väster, där nu Eskilstunaboden är, för att inte tala om en restaurang eller hellre bierstuga på klostergtan fyra, ägd utav målare Moberg. Hans krog brukade vi kalla för Gröna Nöden, därför att han hade målat sitt hus i en så gräll och lysande grön färg.

Sägen om kyrkans uppförande.

När kyrkan byggdes hade man först beslutat att lägga den uppe på Staglabacken. Men när arbetet hade fortgått där någon tid märkte man, att det som byggdes under dagens lopp nedrevs om natten. Då förstod man att där måste vara troll. De bodde väl i Staglabacken och tyckte illa om att det skulle uppföras en kyrka på berget. Så man fick försöka finna en annan plats för bygget. Man tog då två tvillingoxar och spände dem för en kraftig stock, och lät dem släpa iväg med den vart de ville. Där de stannade skulle kyrkan stå. De syannade nere vid sjön, dit de gick för att dricka. Och alltså begynte man bygga kyrkan där. Men fortfarande fick de inte ha den ifred för trollena. De kunde nu visserligen inte komma dit och rasera om natten, men de tog en stor sten och skulle kasta på kyrkan, när den var nästan färdig. Men så kraftigt slängde de, att stenen for långt förbi och hamnade på ^{ägorn} ~~den~~ Bäckaslövs~~vägen~~, vid backen vid Bäckaslöv. Bäckaslöv var fordom en by, men nu är det bara en gård, som är kvar.

ACC. N:R M. 9481:17.

17
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Skendöd biskop.

En annan historia är den att det var en biskop som hade blivit begravnen, men han hade bara varit skendöd, och när man då kom till julottan så gick han där och spankulerade i sin svepning och det vart en förskräcklig uppståndelse. Han hade blivit begravnen i västra hörnet, där domkapitlet håller hus.

ACC. N:R

M. 9481:/8

18
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Kyrkan.

Kyrkan har brunnit många gånger, och det ska vara en domprost som har låtit sätta upp den där iöskriptionen om händelser som timat i staden och kyrkan, och som sitter på tornet.

ACC. N:R

M. 9481:19.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIVLjuskrona i kyrkan, pestgrav.

Det var en familj i Telestad där nästan alla dog i pest.

Dottern lät sen skänka en av ljuskrohorna som hänger i

kyrkan. Pestgraven ligger vid S. Järnvägsgatan.

ACC. N:R M. 9481:20.

20

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Källa.

Det var en gammal växjögubbe som sa till mej att det här på Bäckaslövsvägen skulle ligga en källa, där folk tvättade sig. Det skulle vara bra för ögonen, tror jag. Den ligger ungefär en 500 meter härifrån, och numera så går vägen rakt över den.

ACC. N:R M. 9481:2/.

21
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Nordrinnande bäck.

Här var en bäck eller en rännil, som hade en läkande
förmåga, efter vad en gammal gubbe sa till mej. Det var
därför att dess vatten rann åt norr som den var så bra.

ACC. N:R M. 9481:22.

22
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Sägen om Unamans, Sunamans och Vinamans mördare.

Den som mördade Unaman och Sunamans och Vinaman, han fick i mansbot lämna en hel rad områden ifrån sig.

ACC. N:R M. 9481: 23.

23

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Sägen om Tjuraby och Musön i Helgasjön.

På en ö i Helgasjön var det en småkonung som hade haft ett ståtligt gästbud ~~af~~ för en rad av sina kolleger, och så på natten hade han bränt dem inne alle samman och sedan lagt sig till med deras riken. Men när de stektes ihjäl så tjöt de så att namnet där blev Tjute-by, som sedan blev Tjuraby. Det har gamla som bott kring Helgasjön berättat för mej. "Hör hur alla mina möss piper" sa då bara kungen, när han hörde deras tjut. Och än i dag så heter ön Musön.

ACC. N:R M. 9481:24

24
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Sigfridskällan.

Jag talade en gång med en stensättare om den gamla Sigfrids källan, som han sade sig känna till, och även genom andra hörsägner så vågar jag säga att den låg på ett helt annat ställe än det som nu uppgives för den. Jag tror nämligen att den låg i bågen av vägen ut mot Sankt Sigfrids sjukhus där en väg går upp till Östragård, och där var förr en brunn och den brukade min mormor säga att det var Sankt Sigfrids källa.

ACC. N:R M. 9481:25.

2528
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Älv under Växjö.

Man säger att det går en älv under hela Växjö, och den kan höras ibland vid backen ner mot kyrkan på Sandgårdsgatan, där det låter som ett brus under marken. Älven har gått upp två gånger, och då hade man ej annat att stoppa den med än att de fick köra kring i stan och samla ihop deras fjäderbolstrar, och då lax det. Men går den upp en gång till, så sjunker staden. Det trodde de gamla på alldeles bergsäkert, allra mest på min mors föräldrars tid, då det ska ha hänt

ACC. N:R M. 9481: 26.

26
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Sägen om Gunnar Gröpe, ett troll och ätten Trolle.

Den här Gunnar Gröpe, som dödade Sankt Sigfrids medhjälpare, lär ha hört till ätten Ulf sax, och hans släkt lär allt sedan hans brott ha haft ekonomiska svårigheter. En av dem träffade en gång ett troll i Marklunda skog, då han red därigenom. Han högg huvudet av trollet efter att ha fått en pipa utav det, och den fanns i domkyrkan ända tills dess danskarna tog den 1611. Och sen tog han sej namnet Trolle.

(jmf. Trolle-
vapnet!)

ACC. N:R M. 9481:27.

27

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Årsgång.

Min mor talade om att det var en som gick årsgång, och då han en gång hade varit iväg, så frågade någon honom, vad han egentligen hade sett när var ute och gick årsgången. Jo, sa han, jag såg bara en kalv som dansade på Björkelunds grav.

ACC. N:R M. 9481:28.

28
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Kolerasägen.

När koleran gick här, så såg man en pojke och en fläcka som ingen kände här i staden, och om pojken räfsade utanför ett hus så dog det några i det huset, men sopade flickan, så dog alla som bodde där. Och det hade min mor//mor sett och hon trodde alldeles säkert på det.

ACC. N:R M. 9481:29.

29
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Spökhistoria.

Det var min mor och min yngsta syster som skulle gå ut till
lagårn, och då förde plötsligt flickan undan sin mor och
sade; men mor, ser ni inte gubben som kommer där fram!
Men inte såg hon nån gubbe inte.

ACC. N:R M. 9481:30.

30
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Spökhistoria, gast och blystöpning.

En gång var min mor och min far ute och letade efter en ko, som inte hade kommit fram med de andra på eftermiddagen. Hon var ungefär kommen till Regementet, men ingen ko hittade hon. Så gick de Brudgummavägen och när de var vid krönet, där de sprängde ner fotogenkällare, och när hon kom dit så tyckte mor att de höll på och borrar sten där i berget. Då gick mor dit och frågade: Borrar ni sten här så sent, klockan är ju snart tolv? Sen efter en stund så kom det någon springande efter henne, och när hon vände sig om fick hon se att det var en gast som sträckte ut handen efter henne. Men mor blev sjuk av det. Sen var det en gubbe som kom och stöpte bly över henne, då kryade hon på sej.

En gång när jag

en ring.

En gång när jag

ACC. N:R M. 9481:31.

En gång när jag

en ring.

Vädersol.

en ring.

En gång när jag gick i skolan såg jag på en rast en
sådan där egendomlig vädersol. Det var sex stycken och
de var alla förenade med en ring.

31

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R

M. 9481:32.

Valborgsmässoeld.

På Staglabacken var det alltid ett bål på Valborgsmässoafton, men även litet varstans kring Våxjösjön.

32

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

"Respass" på dymmelonsdag.

De hade små utklippta figurer i papper som de hängde på på gammalt folk på dymmelonsdag. Min morfar hade varit med om att hänga på en i en affär tre stycken ~~xx~~. De kallades för respass. Jo, de hade ju för tro att de skulle till Blåkulla, och så skulle de ha dem till hjälp. Men det var inte alltid rakor, utan vad de än hängde på så kallades det för respass.

ACC. N:R M. 9481:34.

"Palmer".

Palmer plockade man mycket allmänt på palmsöndagen vid di-
kena i stadens omgivningar och utkanter. Det var liksom den
första vårskörden av blommor.

ACC. N:R M. 9481:35.

35
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Lärlingar.

Lärlingar anställdes som tjänstehjon med kontrakt för ett
år i sänder.

Jullimpa och julöl. Äpple på juldagens morgon. Julabord,
julahögar o.s. julseder.

Julaftons morgon skulle vi i mitt hem smaka julalimpan och julaölet på sängen och på juladans morgon innan vi gick till ottan fick vi alltid ett äpple var. Julabord hade de flesta med julahögar, det var olika kakor, bakade mindre och mindre, och en vetebulle och en julabock i vetedeg och ljus, allt staplat på varannat. Det skulle stå hela helgen.

På julafton när bordet dukades med skinka och annat så skulle det stå dukat sedan och fick ej dukas av, varför vet jag inte. Julgran hade vi i mitt hem, men inte i så många andra. I min hustrus hem hade de halmkrona. Karameller, ljus, äpplen och flaggor hängde vi i granen. Torggran började major Myrin med för en femton år sedan eller så. Vi hade en julakärve som jag skulle tro att vi köpte torget. Julklappar gav vi, och gav man den utom familjen så skulle den kastas in, ja

kastas in, ja det har jag själv gjort. Kom det några luffare vid jul, som var deras gyllene tid, så nog skulle de undfägnas.

Julottan besöktes allmänt, och den började klockan sex på morgonen. Mormor hade hört talas om en som kom dit för tidigt, och när hon kom dit, hon hade ju ingen klocka, så var där ~~in~~ ljust, varför hon naturligtvis gick in. Men hon kände ingen igen, utom den som satt jämte henne, och den visste hon var död. Men denna sade till henne: Gå ut genast och ge dej bort till kyrkeväktaren, för detta är de dödas julotta. Men lämna din schal där nere på den nedersta bänken, om du är mån om ditt liv! Hon lydde genast, lade ifrån sig schalen och gick till kyrkeväktarens, som bodde strax bredvid, och där fick hon stanna tills ottan skulle börja, men när hon då kom det den bänk där hon hade lagt ifrån sej sin schal, så låg den i små bitar på golvet. På julaften går man till avlidna anförvantes gravar och

ACC. N:R M. 9481:38

smyckar dessa genom att på dem placera en krans av graneris.

38

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9481:39.

39
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Nyårsfirande.

Nyårsvakorna brukade vara små kotterier för ungdomen. Det var något hem som uppläts för dem, och där hade de liksom lekstuga. De hade så enkla fordringar på danslokaler då, ja man dansade lika gärna på en backe, som nu på den fi naste dansbana.

ACC. N:R M. 9481:40

40
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Tydor.

Vid jul skulle man gå ut under det de andra satt och åt julamaten och så skulle man titta in genom fönstret och se på dem som satt vid bordet och åt. Var det då någon där som inget huve hade, så skulle han då under det kommande året.

Likaså fick man se sin tillkommande om man uppträdde på följande sätt: Man skulle vara alldeles lugn och framför allt icke yttra ett enda ord sedan solen hade gått ned, och så sätta ett glas vatten och ett glas brännvin vid dörren och slå sig ned och vänta, så kom vederbörande. Min svärfarf far satte sig en gång så och vakade, och när han suttit halve natten kom det in en stor sugga. Och hon tog brännvinsglaset. Och nog blev han gift med en som söp så det blixtrade.

22 (trans.)

ACC. N:R M. 9481:4/.

Y/
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Barn sjunger i julhelgen.

I julhelgen gick barnen runt i stugorna och husen och sjöng i farstun. Det har jag nu inte hört på många år. De sjöng små julsånger sådana som : Nu tändas tusen juleljus... och så fick de litet karameller och gott och kanske en peng med.

1871-1872

1871-1872

1871-1872

ACC. N:R M. 9481:42.

Tjugondedag Knut.

Tjugondan, då var julen definitiv slut, och då åkte julgranen ut, som de säjer.

42
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9481:43.

72

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Kyndelsmässan.(=Lille Julafton)

Kyndelsmässan brukade min mor kalla för lille Julafton.

ACC. N:R M. 9481:44.

Lindar som "Vårdträd"

Kapten von Boisman planterade två lindar som vårdträd när hans döttrar föddes. Dena blåste ner i julistormen 1931, men den andra står kvar än.

44
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV